

ADRES:
ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:

1. Narodzenie św. Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:

dni powszednie
7.00, 17.00
Niedziele i święta
8.00, 10.30, 12.00, 17.00
święta „zniesione”
7.00, 9.00, 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**

pon.- pt.; 7.30 - 16.30
w kaplicy Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**

I piątek; 15.00-17.00
piątki; 16.00-17.00
i przed Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa; godz. 17.00

- **DO MIŁOSIĘDZIA
BOŻEGO**
pon.- pt.; godz. 15.00

- **DO NIEPOKALANEGO
SERCA NMP**
I sobota m-ca; godz. 6.30

- **DO ŚW. FRANCISZKA
Z ASYŻU**
II sobota m-ca; godz. 6.20

- **KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWIJ**
16 dzień m-ca; godz. 17.00

- **KU CZCI ŚW. o. PIO**
23 dzień m-ca; godz. 17.00

- **GODZINA ŚWIĘTA**
I Czwartek m-ca; godz.
21.00

**MSZA ŚW. Z
MODLTWĄ
O UZDROWIENIE**
ostatni piątek m-ca;
godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA**
15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel. (0-89) 645 39 60

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
Proboszczem.

UROCYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI PANA JEZUSA

Syn Boży przyszedł, aby zbawić, aby uwolnić człowieka od tego, co go zniewala, co oddala go od Pana Boga. Chrystus zapewnił, że jest zawsze z każdym z nas. Prawda ta otwiera ludzkie serce na obecność Zbawiciela, który wspiera swą łaską człowieka w sposób szczególny w momentach wątpliwości, osamotnienia, braku widocznych owoców ludzkich wysiłków i starań. Eucharystia, w której obecny jest Chrystus w Jego Najświętszym Ciele i Krwi, to Sakrament uzdalniający nas do życia eucharystycznego, czyli nieustannego dziękczynienia i bycia darem dla innych.

W uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pan Jezus pragnie przechodzić przez życie każdego człowieka jak ulicami miast. On pragnie, aby nie tylko w Niego się wpatrywać, ale w czasie Najświętszej Ofiary z czcią i pokorą przyjmować Go do swojego serca. Choć rozum ludzki nie jest w stanie tu na ziemi w pełni pojąć tego cudu, człowiek klęka przed Synem Bożym ukrytym w Najświętszym Ciele i Krwi i karmiąc się Zbawicielem w Komunii Świętej otrzymuje łaskę, by dojść do Jego domu, gdzie króluje wraz z Bogiem Ojcem w Duchu Świętym.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA

2. SCHOLA PARAFIALNA

**3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM**

- wtorek godz. 18.00

**4. GRUPA MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”**

- piątek godz. 17.00

**5. WSPÓLNOTA ŻYWEGO
RÓŻAŃCA**

Lubawa, Tuszewo
i Fijewo – pierwsza środa
m-ca po Mszy Św. o godz.
17.00;

Mortęgi - ostatni czwartek
m-ca po Mszy Św.
o godz. 18.00

6. RODZINY NAZARETAŃSKIE

- środa po Mszy Św.
o godz. 17.00

**7. FRANCIUSZKAŃSKI
ZAKON ŚWIECKICH**

- druga sobota m-ca

**W NASZEJ WSPÓLNOTIE
PARAFIALNEJ**

1. CHRZTY

Odbywają się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy
Św. o godz. 17.00.

Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka
oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są
wierzący i praktykujący.

Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby
bierzmowane, żyjące w związkach
sakramentalnych.

1. Jan Berent – 6 V
2. Mikołaj Mroczek – 20 V
3. Hubert Mejka – 27 V
4. Aleksander Falkowski – 27 V

2. ŚLUBY

1. Dariusz Banacki i Edyta Licznarska – 6 V
2. Cezary Meller i Patrycja Duchna – 11 V

3. POGRZEBY

1. Jerzy Jan Zabłotny – 4 V
2. Mirosław Kaczyński – 18 V
3. Kazimierz Andrzej Piechocki – 23 V

**Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Jej wieczne
spoczywanie.**

Głos Św. Jana Chrzciciela – Pismo parafialne redaguje zespół pod kierownictwem ks. Proboszcza
(tel. 507 143 682).

Parafia Św. Jana Chrzciciela i Św. Michała Archanioła 14 -260 Lubawa ul. Kupnera 22
konto bankowe: Bank Spółdzielczy w Lubawie 55 8832 0001 1001 0000 2987 0001

GŁOS NR 178 **czerwiec 2023**

ŚW. JANA CHRZCICIELA

**PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I ŚW. MICHAŁA
ARCHANIOŁA**

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

Fot.: Wikipedia

Dwanaście obietnic!

„Pan Jezus dał św. Małgorzacie Alacoque dwanaście obietnic, dotyczących czcicieli Jego Serca:

1. Dam im łaski, potrzebne w ich stanie.
2. Ustale pokój w ich rodzinach.
3. Będę ich pocieszał w utrapieniach.
4. Będę ich pewną ucieczką w życiu, a szczególnie w godzinę śmierci.
5. Będę im błogosławił w ich przedsięwzięciach.
6. Grzesznicy znajdą w moim Sercu źródło i ocean miłosierdzia.
7. Dusze oziębłe staną się gorliwymi.
8. Dusze gorliwe prędko dojdą do doskonałości.
9. Będę błogosławił domom, w których wizerunek Serca mojego będzie czczony.
10. Osoby, które będą to nabożeństwo rozszerzały, będą miały imię swoje wypisane w Sercu moim.
11. Dam kapłanom dar wzruszania serc nawet najzatwardziały.
12. W nadmiarze miłosierdzia Serca mojego przyrzekam tym wszystkim, którzy będą komunikować w pierwsze piątki miesiąca przez dziewięć miesięcy z rzędu w intencji wynagrodzenia, że miłość moja udzieli łaskę pokuty, iż nie umrą w mojej niełasce, ani bez Sakramentów świętych, a Serce moje będzie im pewną ucieczką w ostatniej godzinie życia.”

źródło: brewiarz.pl

Nowe Serce

„I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała” (Ez 36,26). Słowa te pochodzą z Księgi proroka Ezechiela i zawierają Bożą obietnicę dotyczącą odnowy ludzkiego serca. Wymaga ono bowiem uzdrowienia, gdyż stało się jak kamień wskutek utraty prawdziwego życia.

Na początku serce to było ożywiane miłością, która choć pochodzi z zewnątrz, to jest w stanie działać w najbardziej intymnej głębi ludzkiego wnętrza wypełnionego stwórczym tchnieniem życia. Doszło jednak do dramatu, który odciął ludzkie serce od życiodajnej łaski. Przestało ono bić rytmem miłości i zasklepiło się w sobie samym, stając się coraz twardszym i chłodniejszym. Serce to popadło w stan duchowej agonii, z której człowiek nie był w stanie wyjść o własnych siłach. Wewnętrznie obumarały słyszy on jednak niezwykłą obietnicę, która daje nadzieję na nowe życie: „I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała” (Ez 36,26). Obietnica ta po kilku wiekach zaczyna się spełniać, gdy w ludzkiej historii pojawiło się Serce, którego nigdy wcześniej nie było – nawet w stwórczych początkach nieskażonych złem. Serce to jest absolutnie doskonałe i ma w sobie pełnię życia. Pozwala Ono przebić się włócznią, aby wypłynęła z Niego ożywcza miłość, która jest w stanie skruszyć i przemienić najbardziej skamieniałe serca.

Siostry i Bracia, w przeżywanym miesiącu czerwcu w sposób szczególny jesteśmy zaproszeni, abyśmy nieustannie otwierali się na naszego Zbawiciela. Niech nabożeństwa czerwcowe dopomagają nam coraz bardziej odkrywać i czerpać nieskończoną miłość płynącą z Najświętszego Serca Pana Jezusa.

ks. Marcin Kania

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

**Aby międzynarodowa wspólnota w konkretny sposób zaangażowała się w
zniesienie tortur oraz zagwarantowała wsparcie dla ofiar i ich rodzin.**

**ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka
poniedziałek – piątek, 7.30 - 16.30**

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ**

LITURGIA SŁOWA

01 VI - czwartek, Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana, święto. Dzień Dziecka So 3,14-18; Iz 12,2-6; Łk 1,39-56

04 VI – Niedziela, Uroczystość Najświętszej Trójcy Wj 34,4b-6.8-9; Dn 3,52-56; 2 Kor 13,11-13; J 3,16-18

08 VI - czwartek, Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa Pwt 8,2-3.14b-16a; Ps 147B; 1 Kor 10,16-17; J 6,51-58 /Jezus Chrystus obiecał tym, którzy się karmią świętą Eucharystią życie wieczne i łaski niezbędne do jego zdobycia/

11 VI - 10 Niedziela Zwykła Oz 6,3-6; Ps 50; Rz 4,18-25; Mt 9,9-13

13 VI - wtorek, św. Antoniego z Padwy 2 Kor 1,18-22; Ps 119; Mt 5,13-16

16 VI - piątek, Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa Pwt 7,6-11; Ps 103; 1 J 4,7-16; Mt 11,25-30

17 VI - sobota, Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny, wspomnienie Iz 61,9-16; 1 Sm 2,18; Łk 2,41-51

18 VI - 11 Niedziela Zwykła Wj 19,2-6a; Ps 100; Rz 5,6-11; Mt 9,36 – 10,8

23 VI - piątek, Dzień Ojca, 2 Kor 11.18.21b-30; Ps 34; Mt 6,19-23

24 VI - sobota, Narodzenie św. Jana Chrzciela, uroczystość Iz 49,1-6; Ps 139; Dz 13,22-26; Łk 1,57-66.80

25 VI - 12 Niedziela Zwykła Jr 20,10 -13; Ps 69; Rz 5,12-15; Mt 10,26-33

27 VI - wtorek, NMP Nieustającej Pomocy, gł. patronki diecezji, uroczystość Iz 7, 10-14; Ps 71; Ap 12,1.3-6a.10ab; J 19,25-27

29 VI - czwartek, Świętych Apostołów Piotra i Pawła, uroczystość Dz 12, 1-11; Ps 34; 2 Tm 4,6-9.17-18; Mt 16,13-19 /„Ty jesteś Piotr [czyli Skala], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą” (Mt 16,18)/

01-02 VII - sobota - niedziela, Odpust w Lipach, Nawiedzenie Najświętszej Maryi Panny

SŁOWO NA NIEDZIELE

04 VI - J 3,16-18 W Ewangelii na niedzielę w Uroczystość Przenajświętszej Trójcy czytamy słowa: „Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3,16). Bóg Ojciec w Duchu Świętym posyła do nas Swojego umiłowanego Syna. Trójjedyny Bóg wkracza w historię naszego życia. On pragnie, abyśmy zawsze przyjmowali Jego bliskość i nieskończoną miłość, która odwiecznie istnieje w Najświętszej Trójcy i która w Jezusie Chrystusie stała się dla nas dostępną. Jakże niepojęta to tajemnica, że

tak absolutnie doskonały Pan Bóg zniża się do nas tak różnych od Niego, aby nam towarzyszyć w codzienności życia i prowadzić do wieczności w Niebie.

11 VI - Mt 9,9-13 Pan Jezus zasiada do stołu z celnikami i grzesznikami. Okazuje im swoją bliskość, aby mogli doświadczyć w Nim nowego życia i odkryli uzdrawiającą miłość. Powołany przez Zbawiciela celnik Mateusz szczególnie doświadczył darmowości Bożej łaski. Grzeszny człowiek może doznać nawrócenia tylko wtedy, gdy najpierw przyjmie dar Bożej miłości, która zawsze wyprzedza grzesznika. Bez Bożej łaski i inicjatywy samemu nie da się osiągnąć świętości. Nie rozumieli tego Faryzeusze, którzy tkwili w iluzji i przekonaniu o własnej doskonałości.

18 VI - Mt 9,3-10,8 Pan Jezus posyła dwunastu Apostołów. Słyszą oni słowa Zbawiciela: „Idźcie i głoscie: Bliskie już jest królestwo niebieskie. Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy. Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie”. Apostołowie są w stanie pełnić swoją misję tylko dlatego, że najpierw „darmo otrzymali” Bożą łaskę, aby móc ją „darmo dawać”. Pan Jezus jest nieustannie z nimi, aby przez nich działać. Nie są oni osamotnieni ze swoimi zadaniami. Każdy z nas ma również zapewnioną Bożą pomoc i opiekę na drodze naszego życia i w naszym powołaniu do bycia świadkiem Chrystusa. On pragnie, abyśmy zawsze z ufnością otwierali się na Jego wsparcie.

25 VI - Mt 10,26-33 Pan Jezus mówi w Ewangelii: „Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą”. Przyjęcie miłości i łaski Zbawiciela daje wierzącemu prawdziwą wolność w świadectwie swojej wiary. Świadek Chrystusa jest wyposażony w moc Ducha Świętego. Dzięki temu wsparciu człowiek ma właściwy dystans do życia doczesnego, wiedząc, że jego ostatecznym powołaniem jest życie z Bogiem w Niebie. Wolność ta płynąca z łaski usuwa wszelki lęk i daje prawdziwy pokój serca.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

KOMPLEMENTARNOŚĆ WYBORÓW BEZZENNOŚCI I MAŁŻEŃSTWA. Trwamy na rozważaniu słów na temat bezżenności

„dla królestwa niebieskiego”, które wedle zapisu Ewangelii Mateuszowej (19,10-12) - wypowiedział Chrystus do swoich uczniów. Powiedzmy raz jeszcze, że słowa te są przy całej swojej zwięzłości zdumiewająco bogate i precyzyjne. Są bogate całym szeregiem implikacji, zarówno doktrynalnej, jak i pastoralnej natury - i również w stosunku do wszystkich tych implikacji słowa te zakreślają słuszną granicę. Tak więc jakakolwiek interpretacja manicheistyczna pozostaje bezwzględnie poza tą granicą, jak też pozostaje ona poza granicą tego, co Chrystus powiedział w Kazaniu na Górze na temat „pożądania w sercu”. W słowach Chrystusa nt. bezżenności dla królestwa niebieskiego nie ma więc mowy o niższości małżeństwa ze względu na ciało - to znaczy ze względu na to, że do istoty małżeństwa należy, iż mężczyzna i kobieta łączą się w nim ze sobą tak ściśle, „że stają się jednym ciałem”. Słowa Chrystusa z Mt 19,11-12 nie dają podstaw do takiego rozumienia niższości małżeństwa ani też do rozumienia wyższości dziewictwa czy celibatu ze względu na to, że one ze swej natury stanowią powstrzymanie się od takiej małżeńskiej „jedności w ciele”. Pod tym względem słowa Chrystusa są bezwzględnie przejrzyste: nie ze względu na niższość, czy upośledzenie małżeńskiej jedności w ciele, ale tylko ze względu na królestwo niebieskie pozostawia On swoim uczniom ideał bezżenności i wezwanie do niej. W tym świetle jeszcze bardziej potrzebne staje się pełniejsze wyjaśnienie tego właśnie zwrotu „dla królestwa niebieskiego” i to postaramy się naszkicować. Przedtem jeszcze warto dodać gdy chodzi o właściwe rozumienie stosunku małżeństwa do bezżenności, o jakiej mówi Chrystus, i o właściwe rozumienie hierarchii jaką przyjmuje cała tradycja, że owa wyższość i niższość zawiera się w granicach komplementarności małżeństwa i bezżenności dla królestwa Bożego. Małżeństwo i owa bezżenność ani nie przeciwstawia się sobie, ani też same z siebie nie rozdzielają ludzkiej i

chrześcijańskiej wspólnoty na jakies dwa obozy, „doskonałych” ze względu na bezżenność i „niedoskonałych” ze względu na sam fakt życia w małżeństwie. Ale obie te zasadnicze sytuacje, czyli jak mówimy „stany”, poniekąd wzajemnie się tłumaczą i dopełniają, gdy chodzi o egzystencję i życie chrześcijańskie tej wspólnoty, które w całości i u wszystkich jej członków urzeczywistnia się w wymiarze królestwa Bożego, posiada właściwą dla królestwa orientację eschatologiczną. Właśnie ze względu na ten wymiar i na tę orientację, w której przez wiarę ma uczestniczyć cała wspólnota, wszyscy którzy do niej przynależą, bezżenność dla królestwa Bożego posiada szczególne znaczenie i szczególną wymowę właśnie w stosunku do tych, którzy żyją w małżeństwie. Wiadomo, że stanowią oni ilościową większość. Wydaje się więc, że dla tak rozumianej komplementarności znajdujemy podstawę w słowach Chrystusa z Mt 19,11-12, nie znajdujemy jej natomiast dla przeciwstawienia wedle którego bezżenni lub niezamężne, z racji samej tylko bezżenności stanowiliby klasę „doskonałych”, natomiast żyjący w małżeństwie - klasę „niedoskonałych”. Jeżeli według pewnej tradycji teologicznej mówi się o stanie doskonałości to nie ze względu na samą bezżenność, ale na cały kształt życia wedle rad ewangelicznych (ubóstwo, czystość i posłuszeństwo), skoro życie według tych rad odpowiada Chrystusowemu wezwaniu do doskonałości. Sama natomiast doskonałość życia chrześcijańskiego mierzy się miarą miłości - w związku z czym, osoba nie żyjąca w stanie doskonałości (ubóstwo, czystość i posłuszeństwo), nie żyjąca w zakonie, ale w świecie, może osiągnąć większy stopień tej doskonałości, jaką mierzy się miarą samej miłości, niż osoba żyjąca w „stanie doskonałości”. Rady ewangeliczne niewątpliwie dopomagają w osiągnięciu większej miłości i dlatego każdy, kto ją osiąga nawet nie żyjąc w zinstytucjonalizowanym” stanie doskonałości osiąga tę doskonałość płynącą z miłości poprzez wierność duchowi rad - ta zaś jest dostępna i

możliwa dla każdego, tak w zakonie jak i w świecie. Słowom Chrystusa z Mateusza 19,11-12 zdaje się przeto najwłaściwiej odpowiadać komplementarność małżeństwa i bezżenności dla królestwa niebieskiego w wielorakim znaczeniu i zasięgu. W życiu autentycznej chrześcijańskiej wspólnoty postawy i wartości właściwe dla jednego i drugiego stanu, czyli wyboru nacechowanego świadomością powołania w wymiarze życia doczesnego i w perspektywie „Kościoła niebieskiego” - wzajemnie się dopełniają i nawet przenikają. Doskonała miłość małżeńska musi mieć w sobie coś z tej wierności i z tego oddania jednemu Oblubieńcowi, a także wierności i oddania się Oblubieńca jedynej oblubienicy, na których jest zbudowana profesja zakonna a także celibat kapłański. Natura jednej i drugiej miłości jest bowiem ostatecznie „oblubieńcza” - wyrażona przez całkowite oddanie siebie. Jedna i druga sięga też do poczucia owego „oblubieńczego” sensu ciała który od początku jest wpisany w samą osobową strukturę człowieka: mężczyzny i kobiety. Z drugiej strony zaś owa miłość oblubieńcza, która znajduje swój wyraz w bezżenności dla królestwa niebieskiego w swoim prawidłowym rozwoju musi prowadzić do ojcostwa czy macierzyństwa w znaczeniu duchowym jakby przez analogię do miłości małżeńskiej, która dojrzewa w ojcostwie i macierzyństwie co do ciała i w nim się potwierdza właśnie jako miłość oblubieńcza. Ze swej strony także i rodzicielstwo co do ciała tylko wówczas odpowiada w pełni swemu znaczeniu gdy zostaje dopełnione ojcostwem i macierzyństwem co do ducha, czego szczególnym wyrazem i owocem jest całe dzieło wychowania przez rodziców dzieci zrodzonych z ich małżeńskiej wspólnoty co do ciała. Liczne są jak widać aspekty i zakresy komplementarności pomiędzy powołaniem w znaczeniu ewangelicznym tych, którzy „żenią się i za mąż wychodzą (Łk 20,34), i tych, którzy świadomie i dobrowolnie wybierają bezżenność dla królestwa niebieskiego (Mt 19,12). Święty Paweł w 1 Liście do Koryntian napisze na ten temat: „każdy otrzymuje własny dar od Boga, jeden taki, a drugi taki” (1 Kor 7,7).

MÓWIĄ WIELCY

„Tylko czyste serce jest zdolne do prawdziwej miłości”.

/bł. Stefan Wyszyński/

KOCHANI OJCOWIE!

W dniu Waszego Święta - 23 czerwca - życzymy, abyście wypełniając swe ojcowskie powołanie, zawsze pamiętali, że najbliżsi i świat bardzo Was potrzebują. Niech nigdy Was nie opuszcza świadomość zaszczytnego powołania, którym zostaliście obdarzeni przez Pana Boga. Życzymy, aby Wasze ojcostwo przeżywane było zawsze z radością, odpowiedzialnością i świadomością, że jesteście dla dzieci autorytetami oraz świadkami miłości naszego Ojca w niebie. Nigdy nie zapominajcie, że dzięki Waszej osobistej więzi z Panem Bogiem otrzymujecie niezbędne wsparcie i potrzebne łaski dla całej rodziny. Szczęść Boże.

MODLITWA O POWOŁANIA

Jezu, Dobry Pasterzu, wzbudź we wszystkich wspólnotach parafialnych powołania do kapłaństwa, do diakonatu, do zakonów męskich i żeńskich, do świeckiego życia konsekrowanego i misyjnego, wedle potrzeb całego świata, który Ty miłujesz i pragniesz zbawić. Tobie zawieramy w szczególności naszą wspólnotę, stwórz w nas taki duchowy klimat, jaki panował wśród pierwszych chrześcijan; abyśmy stali się wiecznikami modlitwy i pełnego miłości przyjęcia Ducha Świętego oraz Jego darów. Wpieraj naszych pasterzy i wszystkie osoby konsekrowane. Kieruj krokami tych, którzy wspaniałomyślnie odpowiedzieli na Twoje wezwanie i przygotowują się do przyjęcia święceń albo do ślubów opartych na radach ewangelicznych. Wejrzyj z miłością na tyłu pełnych gotowości młodych ludzi i wezwij ich, by poszli za Tobą. Pomóż im zrozumieć, że tylko w Tobie mogą w pełni realizować samych siebie. Zawierając te wielkie sprawy Twojego Serca możliwemu wstawiennictwu Maryi, która jest naszą Matką i wzorem wszystkich powołań, prosimy Cię o podtrzymanie naszej wiary, w przekonaniu, że Ojciec wysłucha nas, gdy modlimy się o to, o co Ty sam kazałeś nam prosić. Amen.

/Św. Jan Paweł II/